

Το Βελοούχι

Όργανο Επικοινωνίας των Απανταχού Νεοχωριτών • Ιούλιος 2018 • 17ος χρόνος • Αρ. Φύλλου 70 • Διανέμεται δωρεάν.

Λόγος

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Αγαπητοί συγχωριανοί, αγαπητοί φίλοι

Κοντεύει μισός χρόνος από την προηγούμενή μας επικοινωνία μέσω της εφημερίδας μας. Πλησιάζει και ο καιρός για το αντάμωμα του δεκαπενταύγουστου στο περήφανο χωριό μας. Ενόψει λοιπόν αυτού, ας διατυπώσουμε κάποιες σκέψεις μας και αγωνίες μας για την επιβίωση και συνέχεια του Συνδέσμου μας.

Ένας πολιτιστικός φορέας σαν τον δικό μας για να κάνει με επιτυχία τη διαδρομή του χρειάζεται την αρωγή και την προσπάθεια όσο το δυνατόν περισσότερων μελών, όχι απαραίτητα μόνο την οικονομική τους συνδρομή, αλλά την έμπρακτη συμμετοχή τους στα δρώμενα του.

Στον αντίποδα, αυτό που παρατηρήσαμε κατά τη διάρκεια του εξαμήνου που πέρασε είναι ότι πολλοί λίγοι από τους συγχωριανούς συμμετείχαν εποικοδομητικά στις όποιες δράσεις του Συνδέσμου, όπως και ελάχιστοι ήταν αυτοί που παραβρέθηκαν στην κατ'έθιμο κοπή της πίτας στη Λαμία, μια εκδήλωση που γίνεται κάθε χρόνο. Έτσι κάτω από τέτοιες προϋποθέσεις, είναι εξαιρετικά δυσχερές για το όποιο Διοικητικό Συμβούλιο να τολμά, να πραγματοποιεί πολιτιστικές εκδηλώσεις ή άλλου είδους δρώμενα, που απαιτούν τη συμμετοχή του κόσμου, μελών και μη.

Το όραμα που θεωρούμε ότι πρέπει να το υπηρετούμε όλοι μας αλλά κυρίως οι νέοι μας, είναι η ανάπτυξη του χωριού μας, ως ένας τόπος της δυτικής Φθιώτιδας, που έχει να παρουσιάσει, ιστορία, δραστηριότητες και πολιτισμό.

Για το λόγο αυτό, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει βάλει, μεταξύ άλλων και ως στόχο ο Σύνδεσμος μας να ενταχθεί σε ευρωπαϊκά προγράμματα τύπου ΕΣΠΑ ή Leader, προκειμένου να χρηματοδοτήσει έργα και δραστηριότητες που αναφέρονται είτε σε διατήρηση της ιστορικής μας κληρονομιάς, όπως η σήμανση τοπικών αξιοθέατων, μνημείων και άλλων σημείων πολιτιστικού ενδιαφέροντος π.χ. μονοπάτια, αλώνια, κλπ, είτε στην ανάδειξη και αναπαλαίωση ή ανακαίνιση χώρων πολιτισμού ή μνημείων της περιοχής όπως μύλους, βρύσες, σχολεία, εκκλησίες κλπ., και όχι μόνο αυτά.

Μπορεί αυτό να φαίνεται ως στόχος μεγαλεπήβολος και άπιαστος, αλλά κανένας δεν κέρδισε ποτέ κάτι χωρίς να προσπαθήσει για αυτό.

Και να μην ξεχνάμε ότι σύντομα, το χωριό μας θα πάψει να είναι το τελευταίο μικρό χωριό πριν το Βελοούχι και θα γίνει ένας σημαντικός κόμβος, μέσω του οποίου θα ενώνεται η Φθιώτιδα με την Ευρυτανία και την Καρδίτσα. Και πρέπει να είμαστε έτοιμοι όλοι μας, όταν αυτό θα συμβεί.

Καλό καλοκαίρι, λοιπόν, με υγεία σε όλους και θα τα πούμε από κοντά στη συνέλευσή μας, που θα πραγματοποιηθεί στις 14 Αυγούστου 2018 ημέρα Τρίτη και ώρα 11:00

Παρακαλούμε να είστε εκεί με προτάσεις για συζήτηση και τοποθετήσεις για το έργο του Δ.Σ του Πολιτιστικού Συλλόγου μας.

Ο Πρόεδρος

Κώστας Αθαν. Κραββαρίτης

Το χρονικό μιας καταστροφής σε έναν επίγειο παράδεισο

«...Νεοχώρι Τυμφρηστού 12 Αυγούστου 1994... 24 χρόνια μετά»

Γράφει ο Κώστας Σπυρόπουλος.

Καλοκαίρι του 1994 και ήδη είχα αφήσει πίσω αρκετές μέρες από τις καθιερωμένες διακοπές στον καθαρό αέρα του Βελοουχίου. Το χωριό μας γέμιζε κόσμο για την μεγάλη γιορτή της Παναγίας. Στα 22 μου σχεδόν χρόνια, ένιωθα ακόμα έντονο εκείνο τον ενθουσιασμό για τη μεγάλη αντάμωση με συγγενείς και φίλους.

Προπαραμονή της Παναγίας, γύρω στις τρεις ήμισι το μεσημέρι, απολαμβάναμε με αρκετά μέλη της τότε νεολαίας του χωριού το καφεδάκι μας κάτω από την δροσιά των πλατάνων και των ελάτων του Άμπλα.

Θυμάμαι τον εαυτό μου μισοξαπλωμένο σε ένα παγκάκι, να χαζεύω ήρεμος μέσα από ένα μικρό ξέφωτο. Ξαφνικά, ο ουρανός, άρχισε να κοκκινίζει. Στην αρχή ένιωσα αμηχανία, σκέφτηκα για λίγο διάφορες εκδοχές, δεν μίλησα. Όμως το σύννεφο, κοκκινόμαυρο πια, μου έκρυψε κάθε γαλάζιο ίχνος του ουρανού. Πετάχτηκα ανήσυχος. "Κοιτάξτε πάνω", λέω στους υπόλοιπους. Ανεβάζουν τα μάτια τους, παραξενεύονται, βγαίνουν στο δρόμο έξω από τα φυλλώματα των δέντρων όπου κοιτάμε τον όγκο του βουνού να σκοτεινιάζει και νιώθουμε στα ρουθούνια μας τις πρώτες ριπές τσίγκνας που κατηφορίζουν τις πλαγιές του.

Το μυαλό μου αρνείται να πιστέψει πως υπήρχε περίπτωση να συμβαίνει σε ένα πανέμορφο μέρος, το δικό μας μέρος, αυτά που κάθε χρόνο βλέπαμε μόνο τις ειδήσεις, ώσπου ο πρωτόγνωρος και επίμονος για καταμεσήμερο, ήχος της καμπάνας, διέλυσε κάθε μου αμφιβολία. "Είναι φωτιά", φώναξα και αρχίσαμε να τρέχουμε προς τη πλατεία.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Γράφει Ανδρέας Σπυρόπουλος

Άλλο ένα καλοκαίρι στα τέλεια πάτρια εδάφη. Το χωριό σφύζει από ζωή, όλοι οι μαχαλάδες γεμάτοι.

Μεσημέρι αποφασίζουμε μεγάλη παρέα να κατεβούμε στον Άγιο Γιώργη για καφέ με τα αυτοκίνητα. Σπυροπουλάκια, Κρετσάκια, Κουραντάκια, Ελαφαντάκια, Σακελάρης, Κουταίοι, Χουλιάρας κ.λ.π που δεν μπορώ να θυμηθώ τώρα.

Αφήνουμε πίσω μας το Μαυρίλο και στην είσοδο προς Μερκαδα υπάρχει ένα μεγάλο ξέφωτο που βρίσκεται και το γήπεδο του χωριού. Ξαφνικά σταματάμε. Μας έκανε εντύπωση ένα τεράστιο σύννεφο που απλωνόταν με τεράστια ταχύτητα στο ύψος Αϊ Λιά. Όλοι απορούσαμε τι ήταν αυτό, αλληλοκοιταχτήκαμε χωρίς να βγάζει κανείς κουβέντα. Τεράστιες γλώσσες φωτιάς καίγανε το αιωνόβιο ελατόδασος.

Μπήκαμε στα αυτοκίνητα και επιστρέψαμε πολύ γρήγορα στο χωριό ειδοποιώντας τους πάντες. Η φωτιά έκαψε τα πάντα στο πέρασμα της και τα ξερά φύλλα του δάσους λειτουργούσαν σαν φυτίλι. Ειδοποιήθηκαν άπασες αρμόδιες υπηρεσίες.

Η καμπάνα του χωριού χτύπαγε σαν τρελή. Όλος ο πληθυσμός του χωριού συγκεντρώθηκε στην πλατεία. Ματιές απόγνωσης και τρόμου παντού. Εικόνα βγαλμένη από κινηματογραφική ταινία.

Το χωριό εκκενώνεται οικειοθελώς. Αυτοί που μένουν βρέχουν τις αυλές και τα σπίτια τους με το ποτιστικό λάστιχο μας και γλυτώσουν τίποτα, εάν έρθει το μοιραίο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Γράφει η Βίκη Ελεφάντη

Δεκατρείς μέρες κατέκαιγε η φωτιά το πυκνό δάσος ελάτης που εκτεινόταν στην οριζογραμμή των νομών Φθιώτιδας και Ευρυτανίας. Ξεκίνησε στις 12 Αυγούστου 1994 και κατασβέστηκε στις 25 του ίδιου μήνα. Αν για το κράτος η πυρκαγιά αυτή ήταν μέρος της στατιστικής παρόμοιων περιστατικών που εκδηλώνονται τους θερινούς μήνες παντού στη χώρα με ομολογουμένως πολύ καταστροφικότερα αποτελέσματα, για εμάς υπήρξε ένα γεγονός με ανεξίτηλη σφραγίδα. Κατέστρεψε ένα εξαιρετικής ομορφιάς και παλαιότητας δάσος, στις φυλλωσιές του οποίου φιλοξενήθηκαν μερικές από τις ωραιότερες συλλογικές εξορμήσεις του χωριού. Έδωσε όμως και την ευκαιρία να δοκιμασθούν τα κοινωνικά αντανάκλαστα των κατοίκων του χωριού. Κανείς –και ιδιαίτερα η τότε νεολαία του χωριού- δεν εφείσθη κόπων και προσφοράς, είτε στα μέτωπα της πυρκαγιάς είτε στα μετόπισθεν. Η φύση, υποβοηθούμενη και από την άμεση αναδάσωση που υλοποίησε το Δασαρχείο, θα ξαναβρεί το δρόμο της. Μετά από πάρα πολλά χρόνια. Ωστόσο, ένα δεύτερο πλήγμα θα είναι τελειωτικό. Προσέχουμε, δεν πετάμε σκουπίδια και δραστηριοποιούμαστε έγκαιρα.

“ΝΕΟΧΩΡΙΑΔΑ” 2018

Φέτος μικροί και μεγάλοι θα έχουν τη δυνατότητα να εξασκηθούν σε αθλητικές δραστηριότητες... Αναβιώνουμε την “Νεοχωριάδα” με αγώνες μπάσκετ και βόλεϊ για έφηβους και μεγάλους, αγώνες τρεξίματος και σκυταλοδρομία για τα μικρά παιδιά και “μουσικές καρέκλες” για ΟΛΟΥΣ! Ελπίζουμε να έρθετε με αποθέματα αντοχής αλλά πάνω από όλα με όρεξη για παιχνίδι!

Θα δοθούν αναμνηστικά καπέλα και σας περιμένουν πολλές ακόμη εκπλήξεις!

Για τις ημερομηνίες διεξαγωγής θα ενημερωθείτε τον Αύγουστο.

Σας περιμένουμε όλους! Από το Δ.Σ.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο σύλλογός μας για ακόμη μια φορά παρέδωσε στον Αθλητικό Σύλλογο ΑμεΑ Στερεάς Ελλάδας "ο Μαλιακός" πλαστικά καπάκια. Συγκεκριμένα δωρήθηκαν 3500 καπάκια για αγορά αναπηρικών αμαξιδίων αλλά και άλλων ορθοπεδικών εξαρτημάτων όπως νάρθηκες, τα οποία είναι πολύ χρήσιμα σε συνανθρώπους μας.

Και φέτος θα τοποθετηθεί κάδος στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας και ευελπιστούμε στην καλή θέληση όλων. Ένα απλό αντικείμενο το οποίο μπορεί να καταλήξει στον κάδο μπορεί να αποτελέσει πολύτιμη βοήθεια σε κάποιον άλλο! Ο πρόεδρος του Συλλόγου Κωσταμάτας Δημήτρης μας παρέδωσε αναμνηστικό ημερολόγιο και DVD με το έργο του Συλλόγου.

Ελπίζουμε και φέτος να είστε αρωγοί σε αυτή την προσπάθεια συγκεντρώνοντας πλαστικά βιιδωτά καπάκια (από γάλα, χυμούς, νερό, απορρυπαντικά κλπ.). Περιμένουμε όλους και κυρίως τα μικρά παιδιά να συμμετέχουν σε αυτή την πρωτοβουλία!

Γράφει ο Μερσίνη Χαίλα.

Και φέτος πραγματοποιήθηκε στη Λαμία η κοπή βασιλόπιτας. Αν και δεν συγκεντρωθήκαμε πολλά άτομα, ο Πολυχώρος του Αγίου Λουκά μας έκανε να νιώσουμε την νεχωρική ατμόσφαιρα και να περάσουμε όμορφα.

Ειδωθήκαμε, κουβεντιάσαμε και ήταν μια πρώτη επαφή για το νέο Δ.Σ του Συλλόγου σε κάτι αντίστοιχο. Η βασιλόπιτα εξαιρετική, ευχαρίστησε τους απαιτητικούς ουρανίσκους αλλά και τα δώρα της λαχειοφόρου έδωσαν μια ξεχωριστή νότα.

Το φλουρί της βασιλόπιτας το κέρδισε η Ζωή Γεωργίου.

Και του χρόνου!

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ 2018

ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 2018 ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

ΦΩΤΟ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΣΤΙΒΟΣ - ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ

Η **Ισιδώρα Ξενάκη** συμμετείχε στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κορασίδων Ανοιχτού Στίβου 2018, στην Κατερίνη στις 24/6/18, με την ομάδα σκυταλοδρομίας 4X400μ. του Γ.Σ. Γλυφάδας όπου κατέλαβαν την 2η θέση με χρόνο 4:00.32 παίρνοντας το Ασημένιο μετάλλιο!!

Συγχαρητήρια Ισιδώρα

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΦΩΤΟ ΤΣΙΑΞΙΡΗ ΑΓΓΕΛΑ

ΦΩΤΟ ΜΕΡΣΙΝΗ ΧΑΪΛΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η Γεωργία Αποστόλου και ο Ανέστης Δουδούμης στις 12 Μαρτίου απέκτησαν αγοράκι
Η Αλίκη Δημητρήλη και ο Δημήτρης Ψαλιδόπουλος στις 23 Μαΐου απέκτησαν κοριτσάκι.
Να σας ζήσουν!

Βαφτίσεις

Ο Γιώργος Σταματοπούλος και η Ελένη Μπέλλου βάφτισαν τα δίδυμα κοριτσάκια τους.
Τα ονόματά τους Μαρία και Ιωάννα.
Να σας ζήσουν!

Γάμοι

Ο Χρήστος Δημητρήλης και η Αθηνά Μυριδάκη παντρεύτηκαν στην Αθήνα στις 6 Μαΐου.
Να ζήσουν ευτυχισμένοι!

"Έφυγαν" από κοντά μας

Θεόδωρος Μανιός.
Σπύρος Κελεμάνης.
Συλλυπητήρια στις οικογένειές τους!

Συνδρομές

Σαρής Στέλιος 30€
Βάσω Μαργιώτη 20€
Βάσω Μαργιώτη 50€ εις μνήμην Ιωάννη Μαργιώτη
Βασ. Παλιούρας 30€ εις μνήμην Ιωάννη Μαργιώτη και Ευαγγ. Μαργιώτη- Οικονόμου

Από τη λαχειοφόρο στην κοπή της βασιλόπιτας στη Λαμία, συγκεντρώθηκαν 150€

ΤΑ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Γράφει ο Ηλίας Σπυρόπουλος

Συνεχίζουμε με το δεύτερο μέρος του οδοιπορικού στα τοπωνύμια του χωριού. Όπως επισημαίνει ο ίδιος ο συντάκτης, σκοπός της προσπάθειας αυτής δεν είναι μόνο να ανασυρθούν από τη λήθη ξεχασμένα τοπωνύμια, αλλά και να δημιουργεί μια συζήτηση γύρω από αυτά, προκειμένου να προστεθούν καινούργια ή να διορθωθούν αστοχίες στα ήδη καταγεγραμμένα.

Γραμματικό: Η τοποθεσία αυτή αμφισβητούνταν από τους Καρπενησιώτες, αλλά κάποιος Νεχωρίτης που δεν γνωρίζουμε αν το «Γραμματικό» ήταν το όνομά του ή έκανε το γραμματικό του χωριού, τους έπεισε ότι ήταν Νεχωρίτικη και έτσι η περιοχή ονομάστηκε ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Αρνιόβρυση: Στα όρια με το Καρπενήσι όπου έπιναν νερό τα πρόβατα.

Πέντε Βρύσες: Είναι πέντε πηγές από τις οποίες παίρνει νερό και το χωριό μας.

Λιθαρόστρουγκα: Είναι πετρώδες μέρος όπου φτιάχνουν τις στρώγκες περιτερίζοντάς τες και με μεγάλες πέτρες.

Πιτσαλούδα: Τόπος που είχε πολλές πλάκες και αρκετό χαλίκι.

Αλογόβρυση: Μεγάλη βρύση πάνω από την τοποθεσία «Πιτσαλούδα», που πίνουν άλογα, πρόβατα και άλλα ζώα νερό.

Κοπάνα: Βρύση που πίνουν τα ζώα νερό. Άγνωστο πως ονομάστηκε έτσι.

Κοτρώνη: Πετρώδες μέρος που παλιά ήταν και χωράφια του χωριού. Το όνομα οφείλεται στο πετρώδες έδαφος.

Ζερέλια: Τοποθεσία για την οποία δεν γνωρίζουμε από πού πήρε το όνομά της.

Αϊ-Λιάς: Γνωστή σε όλους μας με το εκκλησάκι του Προφήτη -Ηλία που όλοι τιμούμε, είναι τόπος συναντήσεώς μας και είμαστε άρρηκτα δεμένοι μαζί του.

Παπά-Ράχη: Σύμφωνα με την ονομασία, η τοποθεσία έχει σχέση με κάποιον παπά. Κατά το μάλλον ήταν ιδιοκτησία του.

Βρωμόβρυση: Πήρε το όνομά της από πηγή που υπάρχει και δεν βγάζει καθαρό νερό.

Αϊ-Θανάσης: Βρίσκεται πάνω από το χωριό και φιλοξενεί το εξωκλήσι του Αγίου Αθανασίου στο οποίο εκκλησιαζόμαστε πολλές φορές.

Μύλοι: Εδώ υπήρχε ο κεντρικός μύλος του χωριού μας.

Άμπλας: Η γραφική πηγή του χωριού μας που όλους μας δροσίζει και μας ξεκουράζει. Το γάργαρο και κρύο νερό του βγαίνει μέσα από τη γη και την πηγή αυτή αποκαλούμε Άμπλα.

Τουρκόμνημα: Κάποτε εδώ ετάφη ένας Τούρκος, εξού και το όνομα.

Κεδρόραχη: Περιοχή με πολλά κέδρα.

Κοτρωσιά: Καλλιεργήσιμη έκταση με λίαν πετρώδες έδαφος.

Παλιχώρια: Εκεί είχε χτισθεί το πρώτο μας χωριό. Παλιό-χωριό.

Μπουριά: Περιοχή με αρκετό πωρόλιθο.

Φούρλα: Περιοχή που φέρει το όνομα ιδιοκτήτη της.

Τσιαξίρ-Κήπος: Εδώ υπήρχε αρκετό νερό και ήταν ιδιοκτησία των Τσιαξίραϊων.

Πυργάκι: Κοντά στον Αϊ-Λιά, κωνικό ύψωμα σαν πύργος.

Τσιούκα: Από το είδος τοποθεσίας και το όνομα.

Σκληθρα: Από πολλά δέντρα σκληθρα που υπήρχαν εκεί.

Ρογκιά: Ιδιοκτησία Μηχωτογιωργάκη. Για το όνομα δεν γνωρίζουμε κάτι.

Στουρνάρια: Περιοχή με πολλά στουρνάρια.

Αρκουμάνη: Η παράδοσή μας λέει ότι κλέφτες από την Ρεντίνα ήρθαν να ληστέψουν το χωριό, συνεπλάκησαν με τους Νεχωρίτες οι οποίοι κατέφεραν και τους σκότωσαν. Οι φονευθέντες κλέφτες έφεραν και το όνομα ΑΡΚΟΥΜΑΝΗΣ.

Αϊ-Νικόλας: Υπήρχε παλιά εκκλησία του Αϊ-Νικόλα και σήμερα σώζεται ένα ερειπωμένο εικονισματάκι. Η τοποθεσία έβγαζε ωραίες πατάτες.

Ισιώματα: Μεγάλες λάκκες.

Κεραμαριά: Στο μέρος αυτό ήταν κεραμοποιία για τις ανάγκες του χωριού και πέραν αυτού.

Παλιάμπελα/Αμπέλια: Περιοχές που καλλιεργούνταν αμπέλια.

Λυκόρεμα: Σύμφωνα με την παράδοση στην περιοχή αυτή φώλιαζαν λύκοι.

Ξηρουδιά: Ξερός αλλά καλλιεργήσιμος χώρος.

Τσιούρη-Μαντρί: Εδώ υπήρχαν μαντριά Τσιουρέικα, υπήρχε όμως και ένα εξοχικό τους σπίτι.

Καλαμπάκα: Σύμφωνα με την παράδοση εδώ σκοτώθηκε κάποιος με το όνομα « Καλαμπάκας».

Γιάννη-Πέτρα: Καλλιεργήσιμη έκταση με πολλά πλατάνια και νερά.

Φσούλα: Τα αναβλύζοντα νερά προκαλούν ένα ελαφρό φύσημα.

Χαζνά: Εδώ ήταν ένα παλιό υδραγωγείο. Η ονομασία του δεν ήταν γνωστή.

Γιώργου-Νερό: Υπάρχει βρύση που την είχε φτιάξει κάποιος ονόματι «Γιώργος».

Κρέτση Αλώνι: Το αλώνι που είναι κάτω από το νεκροταφείο ιδιοκτησίας Κρετσαίων.

Αλώνια: Δύο αλώνια που ήταν στο χαμηλότερο σημείο του χωριού, πιο κάτω από το σπίτι του Ανδρίτσου.

Κοκκινόβραχος: Ο βράχος που βρίσκεται απέναντι από το χωριό με την εντυπωσιακή κόκκινη γεωλογική του σύσταση.

Αγία Παρασκευή: Η τοποθεσία απέναντι από το χωριό με το ομώνυμο εκκλησάκι και εκκλησία.

Πλάτανοι: Τοποθεσία σπάνιας ομορφιάς με πολλά νερά και πλατάνια πιό ψηλά από το χωριό.

Το Βελούχι

Έκδοση του Συλλόγου Απανταχού Νεχωριτών «Παναγία η Γλυκοφιλούσα»
Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Νεχωριτών Τυμφρηστού Φθιώτιδας

Συντακτική Επιτροπή

Κ. Κατσαρή • Email: ntnakatsari@yahoo.gr
Β. Ελεφάντη • Email: paraskevielefanti@gmail.com
Μ. Χαϊλά • Email: chailamr@windowslive.com
και από Λαμία ο Ηλίας Σπυρόπουλος

Στοιχειοθεσία: Ν.Γκωσές

Εκτύπωση • Συσκευασία: Ν.Γ.Χριστόπουλος Α.Ε.Β.Ε Βυζαντίου 3, Ναύπλιο

Το χρονικό μιας καταστροφής σε έναν επίγειο παράδεισο

Μόλις που είχαν ξεμυτίσει μερικοί από τους «μεγάλους» που επιβεβαίωσαν τα κακά μαντάτα, με τον ουρανό να μαυρίζει ολοένα και περισσότερο και τον αέρα να δυναμώνει. Τρέχω έντρομος στο Σπυροπουλαίικο. Οι γονείς μου απολαμβάνουν τη μεσημεριανή τους σιέστα. Μπαίνω στο δωμάτιο, ξυπνώ άγαρμπα τον πατέρα μου που με κοιτά λίγο αγριεμένα. “Τι έγινε ρε παιδί μου;”. Του απαντώ κοφτά, “δεν ακούς τις καμπάνες; Σηκωθείτε, έχει πιάσει φωτιά”.

Για λίγα δευτερόλεπτα εξακολουθεί να με κοιτά λίγο βλοσυρά με σαστισμένα μέχρις ότου συνειδητοποίησε και αυτός τον επίμονο ήχο της καμπάνας. “Πάω να βρω τον Αντρέα και έρχομαι” του λέω και πετιέμαι ξανά τρέχοντας έξω από το σπίτι. Βρίσκω τον αδελφό μου στην πλατεία. Αρχίζουν και ακούγονται φήμες, εκτιμήσεις, συνωμοσιολογίες. “Εκείνοι οι τύποι που πέρασαν με το κόκκινο Υυγο πρέπει να την έκαναν τη δουλειά” και διάφορα άλλα. Μέσα στις επόμενες 2 ώρες όλο το χωριό είναι στο πόδι.

παρείχε την κατάλληλη θέα προς το χωριό μας. Νυχτώνει και το μέγεθος της πύρινης κόλασης αποκαλύπτεται μπροστά μας. Με δέος παρατηρώ εκατοντάδες μικρές λάμπες. Ήταν τα έλατα, που λόγω της απόστασης, φαίνονταν να ανάβουν και να καίγονται κυριολεκτικά σαν σπίρτα.

Όρα δέκα περίπου, η φωτιά καίει μια τεράστια έκταση αλλά δεν προχωρά άλλο. Ο αέρας έχει μειωθεί και έχει αλλάξει φορά εδώ και ώρα. Σπρώχνει τις φλόγες προς το ήδη καμένο δάσος. Αφήνουμε τη μητέρα μου σε φίλους στη Μ. Κάψη και επιστρέφουμε στο χωριό. Η κάπνα είχε σκεπάσει τα πάντα. Διανυκτερεύσαμε όλοι όσοι είχαμε απομείνει στην πλατεία ακούγοντας ψηλά στα Πυργάκια σποραδικές εκρήξεις παλαιών βλημάτων από την περίοδο του εμφυλίου.

Ξημέρωσε παραμονή 15αύγουστου, η φωτιά είναι σε ύφεση και γύρω στο μεσημέρι ο αέρας έπεσε τελείως. Η Παναγία ίσως έκανε το θαύμα της. Επιτέλους εμφανίζονται κάποιοι πυροσβέστες και

στρατιώτες ενώ από πάνω μας περνούσαν κάτι αεροσκάφη Πεζετέλ κάνοντας μάταια μερικές ρίψεις αφρού. Ανώφελη βοήθεια αν ο αέρας συνέχιζε.

Πολλοί Νεχωρίτες αλλά και Μαυριλιώτες οπλιζόμαστε με αρβύλες, αξίνες και αλυσοπρίονα και ανηφορίζουμε προς τον Αι Λια. Η ατμόσφαιρα αποπνικτική, το τοπίο σεληνιακό. Ένα πυκνό στρώμα στάχτης έχει καλύψει τα πάντα ενώ παρατηρούμε ότι καίγονται μέχρι και οι ρίζες των ελάτων πολλά μέτρα μακριά από τον κύριο κορμό των δέντρων τους. Μερικοί σταματάμε πριν το Αι Λιά, και τρέχουμε αριστερά τους δρόμους ακολουθώντας πυροσβέστες που κατηφορίζουν την πλαγιά πάνω από τον Άμπλα. Είχε διάσπαρτες μικρές εστίες φωτιάς. Με

φτυάρια και αξίνες προσπαθούμε να προλάβουμε τυχόν αναζωπυρώσεις που ίσως κατέβάζαν την φωτιά στο άκαφτο δάσος. Να προλάβουμε το «στεφάνι».

Κάναμε ότι μπορούσαμε. Νιώσαμε ότι κάπως συνεισφέραμε στον αγαπημένο μας τόπο που πληγώθηκε βαριά από την απεραισκέψια εκείνου του ΆγιοΤριαδίτη που βάλθηκε κατακαλόκαιρο να κάψει μαζί με τις ζίνες από τις καστανιές του, τις αναμνήσεις τώσων γενιών που περάσαν από εκεί πάνω και που πια επιβιώνουν μόνο μέσα από ιστορίες και φωτογραφίες.

Η κάπνα πάνω από το χωριό και οι τελευταίες μικρές εστίες φωτιάς μας εγκατέλειψαν τελικά έπειτα από μια ξαφνική μπόρα, αρκετές μέρες αργότερα. Το τοπίο όμως του Αι Λιά με τα πελώρια έλατα 200-300 ετών που τόσες φορές φιλοξένησε στις αξέχαστες εκείνες εκδρομές όλο το χωριό μας, δεν θα ήταν ποτέ πια το ίδιο. Ωστόσο, η φύση φάνηκε μεγαλόκαρδη και με τα χρόνια η ασχήμια του καμμένου δάσους σταδιακά διορθώνεται. Όμως, η τρομακτική αυτή εμπειρία, η αίσθηση πένθους για την ομορφιά του τοπίου που χάθηκε για πάντα μας σημάδεψε όλους. Ελπίζω ειλικρινά και να μας δίδαξε.

Κώστας Σπυρόπουλος.

Δεκατέσσερις Αυγούστου 1994 παραμονή της Παναγίας. Η Παναγία έκανε το δικό της πανηγύρι και ο αέρας επιτέλους κόπασε και γύρισε προς την περιοχή Καψάλα που πιθανόν να ήταν ήδη καμένη, λαγοκοιμηθήκαμε με φόρμες εκστρατείας. Τελικά ο πόλεμος αυτός δεν αντιμετωπίζεται με όπλα.

Πρωί διμοιρίες φαντάρων καταφθάνουν για βοήθεια και οδηγούνται στον χωματόδρομο προς Αϊ Λιά και άλλους αγροτικούς χωματόδρομους.

Όλη η νεολαία του χωριού τρέχει για βοήθεια. Οι γηραιότεροι ανεβαίνουν για βοήθεια και αυτοί των πυροσβεστικών δυνάμεων. Μεγάλο κουράγιο τα λόγια τους. Κουράντος, Σπυρόπουλος, Τσαξίρης, Κατσακίωρης και άλλοι ψημένοι άνθρωποι του βουνού που δεν θυμάμαι και που το ξέρουν σαν την παλάμη τους.

Καταφθάνει βοήθεια και από τα γύρω χωριά. Φτάσαμε στα καμένα. Ένα αποκρουστικό θέαμα, κάποιοι έπνιξαν τα δάκρυα τους ξεκινώντας αμέσως δουλειά για υποτυπώδη «οχύρωση» του χωριού σε περίπτωση αναζωπύρωσης.

Εξοπλιζόμαστε με αξίνες, φτυάρια, τσουγκράνες, αλυσοπρίονα και προσπαθούμε να κόψουμε δέντρα που θα φούντωναν με το παραμικρό και η φλόγα τους θα πέρανε τον χωματόδρομο προς το χωριό. Οι πατούσες ζεμάταγαν Σε μικρές λιμνούλες νερού που είχαν σχηματιστεί από την ρίψη νερού, βουτάγαμε τις αρβύλες μας και βλέπαμε από την θερμότητα να αναβλύζουν φουσκάλες

Γύρω σου όλα γκρι, ένα νεκρό γκρι.

Ένα γιατί. Γιατί ρε γερο φίλε μας από την Αγία Τριάδα πας κατακαλόκαιρο και με αέρα να κάψεις τις ζίνες από τις καστανιές ενώ απαγορεύεται, γιατί και με ποιο δικαίωμα καταστρέφεις ολονών τις παιδικές αναμνήσεις, γιατί καταστρέφεις ένα από τα αρχαιότερα ελατόδασος στη Ελλάδα, γιατί βάζεις τόσες ανθρώπινες ζωές σε κίνδυνο, γιατί καταστρέφεις την πανίδα του δάσους;

2018 Αύγουστος. Πάλι στα πάτρια εδάφη με τσιπουράκι στο καφενείο, άλλοι «φύγανε» αλλά είναι δίπλα μας και οι ζωντανοί κοντά μας να μας συμβουλεύουν, εμπειρία φωτιάς, ανατριχιαστική και αξέχαστη. Κάθε χρόνο από τότε όλοι ρίχνουμε κλεφτές ματιές στον ορίζοντα του Βελουχιού.

Ελπίζω κάποιοι να συνετιστήκανε. Ελπίζω!

Ανδρέας Σπυρόπουλος

Ο αέρας δυνατός και οι πρώτες φλόγες αρχίζουν να διακρίνονται ψηλά στον Αι Λιά. Μαζευόμαστε κόσμος στου Κρέτση τ' Αλώνι. Η εικόνα σοκαριστική. Ένα πύρινο τοίχος ορθώνεται και καταβροχθίζει τα αιωνόβια έλατα. Η βοή της πυρκαγιάς τρομακτική, απόκοσμη. Δίπλα μου η μάνα μου και η Γιώτα Ντίκα.

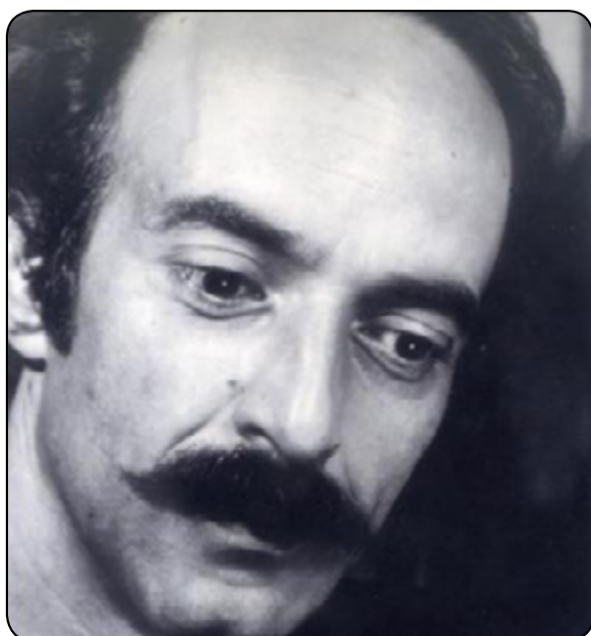
Ο κόσμος είναι συγκλονισμένος. Την ανησυχία τους διαδέχεται ο φόβος. Φεύγοντας όλοι προς τα σπίτια μας, τα νέα είναι ακόμα πιο άσχημα. Η φωτιά κατηφορίζει προς χωριό απειλώντας το με «στεφάνι» όπως άκουγα να λένε οι μεγαλύτεροι, δηλαδή κυκλώνοντας το τόσο από την πλευρά του Άμπλα, όσο και από τους λόφους του Αι Λια, τα Πυργάκια. Η κάπνα αρχίζει και καλύπτει όλη την περιοχή. Γίνεται αποπνικτική, επικίνδυνη.

Οι χωριανοί, αντί για τον εορτασμό του 15αυγούστου ετοιμάζονται να εκκενώσουν το χωριό. Ο γονείς μου ετοιμάζονται και αυτοί. Θυμάμαι τον πατέρα μου με το λάστιχο μάτια να καταβρέχει με πείσμα από την αυλή του σπιτιού, παντζούρια, σκεπή, αχυρώνα. Φέρνω, το αυτοκίνητο, η ώρα τουλάχιστον 8 το βράδυ πια.

Ένα κομβίο αυτοκινήτων εγκαταλείπει το χωριό. Στο Μαυρίλο έχει σημάνει συναγερμένος. Συνεχίζουμε, σταματάμε λίγα χιλιόμετρα πιο μακριά, κάπου στο γήπεδο της Μερκάδας που

Δέκα χρόνια χωρίς τον Άγγελο Ελεφάντη...

Γράφει ο Κώστας Στοφόρος
Δημοσιογράφος- Συγγραφέας

Για το έργο και την τεράστια συνεισφορά του Άγγελου Ελεφάντη στην ιστορική και πολιτική σκέψη και δράση στην Ελλάδα του 20ου αιώνα, υπάρχουν άλλοι αρμοδιότεροι να μιλήσουν και να γράψουν. Αν και παρατηρώ μια σιωπή να κυριαρχεί.

Βλέπετε ο Άγγελος δεν κολλάει μέσα σε καλούπια και σχήματα. Άλλοι ελάσσονες επιστήμονες ανέβηκαν σε αξιώματα, στρογγυλοκάθισαν σε κάθε είδους καρέκλες, απέκτησαν αυλικούς και οπαδούς...

Ο άνθρωπος που συνέλαβε και δημιούργησε ένα περιοδικό όπως ο «Πολίτης», που έγραψε την «Επαγγελία της αδύνατης επανάστασης», συνέλαβε την ιδέα μιας εφημερίδας όπως η «Εποχή» μοιάζει να έχει ξεχαστεί από εκείνους που του οφείλουν πολλά.

Κι εγώ είμαι ένας από αυτούς που ο Άγγελος ωφέλησε πολλαπλά... Ήταν το 1986 όταν τον πρωτογνώρισα. Πήγα

γεμάτος άγχος και δέος να συναντήσω τον εκδότη του περιοδικού Πολίτης, στα γραφεία του που στεγαζόνταν σε ένα νεοκλασικό σπίτι στην οδό Κέκροπος στην Πλάκα (ένα κτίριο που σήμερα σιγά-σιγά καταρρέει αποδεικνύοντας πόσο μικρή σχέση έχουν οι νεοέλληνες με την ιστορία τους)

Θα βγάγαμε ένα περιοδικό στο Χαλάνδρι-την Ακροβασία- και είχαμε μάθει πως ο Άγγελος και οι συνεργάτες του «Πολίτη» για βιοπορισμό ανελάμβαναν την έκδοση περιοδικών. Για τέσσερα -πέντε χρόνια, κάθε δίμηνο/ τρίμηνο περνούσα κάμποσες μέρες στον Πολίτη, δουλεύοντας με τον Άγγελο το περιοδικό. Το στήναμε και το μοντάραμε πάνω στο τραπέζι, κάναμε διαλείμματα για φαγητό στην Πλάκα και περνούσαμε όλη τη μέρα. Ήταν η καλύτερη σχολή που πήγα στη ζωή μου!

Τα όσα έλεγε ο Άγγελος, τα όσα συζητούσαμε για την ιστορία, τη λογοτεχνία,

τη γλώσσα, την αριστερά, την αισθητική, ήταν τα πιο πολύτιμα μαθήματα.

Και μάλιστα από έναν άνθρωπο που συμβάδιζαν τα πιστεύω με τη ζωή του.

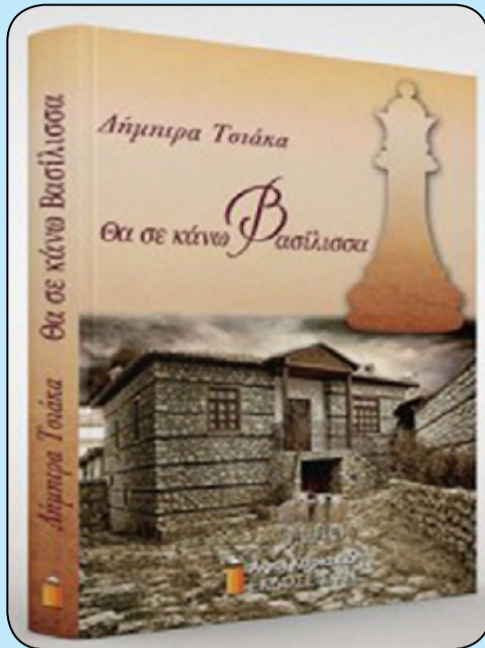
Πάντα απλός, με ένα τσιγάρο στο χέρι, χωρίς να κυνηγά λεφτά ή αξιώματα, με μόνιμο πόνο για την Αριστερά, άνοιξε και τα δικά μου μάτια. Πολλά απ' όσα πιστεύω και πρεσβεύω ακόμη και σήμερα έχουν τις ρίζες τους σε εκείνες τις μοναδικές μέρες...

Περνάω συχνά μπροστά από το κτίριο της οδού Κέκροπος. Και κάθε φορά, έρχεται ολοζώντανη μπροστά μου η μορφή του Άγγελου.

Και σκέφτομαι πόσο μας λείπει σήμερα το ήθος, η σκέψη και η ματιά του στα πράγματα... Ευτυχώς υπάρχουν τα γραπτά του. Με εκείνα τα καταπληκτικά ελληνικά του που κοντεύουμε να ξεχάσουμε...

Παρουσίαση Βιβλίου της Δήμητρας Τσιάκα

Της Χάιλα Μερσίνης

Μια εξαιρετική παρουσίαση πραγματοποιήθηκε στη Λαμία στις 28 Φεβρουαρίου 2018 στο Πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Λαμιέων.

Η συγγραφέας και καθηγήτρια παρουσίασε το «Θα σε κάνω βασίλισσα» ξεδιπλώνοντας το λογοτεχνικό της ταλέντο στο κοινό με τρόπο γλαφυρό.

Η παρουσίαση κεντήθηκε με μουσική υπόκρουση και θεατρικές αναπαραστάσεις.

Η ιστορία αγάπης του Κωνσταντίνου και της Βάλιας έχει ως αφετηρία ένα ορεινό χωριό της κεντρικής Ελλάδας. Ο έρωτας είναι η κινητήριος δύναμη του ζευγαριού που ακροβατεί ανάμεσα σε δύο κόσμους, κάτω από αντίξοες πολιτικο-κοινωνικές συνθήκες.

Στο τέλος όμως νικά και κρατά αγαπημένο το ζευγάρι μέχρι το τέλος. Το τέλος φυσικά δεν αποκαλύφθηκε διότι έτσι παρακίνησε το κοινό να αγοράσει την πρώτη λογοτεχνική προσπάθεια μιας αξιέπαινης εκπαιδευτικού, η οποία (και) με αυτό τον τρόπο τίμησε και έκανε περήφανο το χωριό μας.

Καλοτάξιδο το βιβλίο!

Η ζωή είναι κίνηση

Τίποτα δεν μένει ακίνητο πάνω στο άλογο

Γράφει Στεφάνια Σπυροπούλου

Η εισαγωγή του αλόγου στη θεραπεία και εκπαίδευση του ανθρώπου δεν είναι σύγχρονη ανακάλυψη. Ο Ιπποκράτης ήταν από τους πρώτους που πρότειναν την ιππασία ως εργαλείο προαγωγής της υγείας και ως τεχνική ενδυνάμωση.

Ο Ξενοφώντας ήταν ο πρώτος διδάξας την ιππική τέχνη, οι θεωρίες του περί εκπαίδευσης του αλόγου αλλά και των υπέων χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα. Δίδαξε την ευγένεια και την υπομονή σε όσους ασχολούνται με τα άλογα, και τους ιππείς. Πολλές από τις αρχές του DRESSAGE βασίζονται στις δικές του διδασκαλίες.

Τον 17ο αιώνα κάποιοι γερμανοί θεώρησαν την ιππασία ως ιδιαίτερη εντατική άσκηση του σώματος που μπορούσε να δράσει αποτελεσματικά απέναντι σε ασθένειες.

Στη Γερμανία, στην Αγγλία και στο Ισραήλ υπάρχει εδώ και χρόνια μεγάλη παράδοση της ιππασίας ως μία θεραπευτική πρακτική. Το 1952 η LIZ HARTEL κέρδισε το ασημένιο μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Ελσίνκι.

Αν και θύμα πολιομυελίτιδας κέρδισε τους αρτιμελείς συναγωνιστές της. Η επιτυχία της ήταν η αφορμή για να δημιουργούν το 1960 και 1970 μεγάλα κέντρα ιπποθεραπείας στη Γερμανία, Σουηδία, Η.Π.Α., Καναδά.

Η θεραπευτική ιππασία ονοματοδοτεί ένα σύνολο δραστηριοτήτων που συμπεριλαμβάνουν τόσο το σώμα όσο και την ψυχή. Είναι μία μέθοδος όπου ο άνθρωπος με το άλογο ως «βοηθητικό μέσο» προσπαθεί να σταματήσει, να διορθώσει ή να αποκαταστήσει τη μείωση των βασικών του λειτουργιών, να διατηρήσει τις υπάρχουσες λειτουργίες όπως επίσης και να αυξήσει την ποιότητα της ζωής του.

Τα θεραπευτικά αποτελέσματα είναι σημαντικά και αναγνωρισμένα από την παγκόσμια επιστημονική κοινότητα. Ο «διάλογος» κινήσεων μεταξύ αλόγου και αναβάτη έχει τα παρακάτω οφέλη:

- Βελτίωση της ισορροπίας
- Βελτίωση του συντονισμού
- Ανάπτυξη συμμετρίας σώματος
- Καλύτερη αντίληψη του σώματος
- Καλύτερη φυσική κατάσταση
- Διέγερση της εγρήγορσης, της κοινωνικότητας και της προσοχής
- Βελτίωση των γνωστικών ικανοτήτων
- Καλύτερη ψυχοκοινωνικών λειτουργιών

Η υποθεραπεία-θεραπευτική ιππασία δεν φιλοδοξεί να αντικαταστήσει την κλασική ειδική αγωγή, φυσιοθεραπεία, εργοθεραπεία, ψυχοθεραπεία, αλλά να την συμπληρώσει αποτελεσματικά σε συνεργασία με τους γιατρούς και τους υπόλοιπους θεραπευτές του ατόμου για την ομαλότερη διεξαγωγή της θεραπευτικής προσέγγισης. Κατά τη διάρκεια του προγράμματος, πραγματοποιείται αξιολόγηση της προόδου σε τακτά χρονικά διαστήματα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Γράφει ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Δ. Τσιάκας, Θεολόγος

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ- ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ

Εκεί που ήταν το σχολείο. Ίσως υπήρχε ένα μικρό εκκλησάκι του Αγίου Δημητρίου που τα ερείπια βρέθηκαν χωμένα, όταν έγινε βαθιά εκσκαφή του σχολικού κήπου το έτος 1937- 38.

Βρέθηκαν σκαλιστά αγκωνάρια, σκουριασμένα μεταλλικά κομμάτια, που μαρτυρούσαν τη θέση του. Κατά παράδοση ίσως, ήταν ο δεύτερος ενοριακός ναός του κάτω μαχαλά του χωριού, όταν η κεντρική ενορία ήταν ο Άγιος Αθανάσιος. Ίσως γι' αυτό και το σχολείο του χωριού χτίστηκε σε πλατεία κοντά σε Ιερό Ναό. Δεν μπορούσε να είναι το σχολείο, κοντά σε νεκροταφείο. Η μάνα μου, που γεννήθηκε το έτος 1880, φοίτησε στο σχολείο αυτό, με την Ανθή Κρέτση (Κρετσομήτρινα) και είχαν δασκάλους τον Βασίλειο Κορκόβελο και τον Δημήτριο Ζημιανίτη.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Επειδή πληθύνθηκαν οι κάτοικοι κατέβηκαν και εγκαταστάθηκαν εκεί που είναι τώρα το χωριό και έχτισαν Ιερό Ναό υπ' ονόματι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, το έτος 1838 και ονόμασαν το χωριό Νεοχώριον της Κωστριάδος. Σε αυτό το ναό, μεταφέρθηκε η εικόνα της Παναγίας της Γλυκοφιλούσας από την Κωνσταντινούπολη, οι μεγάλες εικόνες που είναι τοποθετημένες στο γυναικωνίτη του νέου ναού και οι μικρές φορητές στους τοίχους του σημερινού ναού αναγεννησιακής τεχνοτροπίας. Είχε το δεσποτικό θρόνο και προσκυνητάρια αυτά που έχει τώρα. Σε αυτό το ναό το 1838 εφημέριος ήταν, ονόματι Γρηγόριος.

Ο ΝΕΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Επειδή το χωριό πληθύνθηκε με 150 σπίτια και 750 κατοίκους και έφταναν τα σπίτια μέχρι τις τοποθεσίες Μόικες και Καμπέρια, αναγκάστηκαν να χτίσουν καινούργιο ναό το έτος 1875, αυτός δηλαδή που είναι τώρα, κατεδαφίζοντας τον παλαιό και μεταφέροντας τα προσκυνητάρια, το δεσποτικό και τις εικόνες στον καινούργιο ναό που είναι μεγαλύτερος.

Ο νέος αυτός ναός χτίστηκε με δωρεά που προσέφερε κάποιος Κων/πολίτης Νεοχωρίτης πουλώντας το κατάστημά του. Το τέμπλο μεγαλύτερο και ξυλόγλυπτο από διαφορετικό ξυλογλύπτη. Τις εικόνες αγιογράφησε ο Νεοχωρίτης αγιογράφος Νικόλαος Σαρρής, ο οποίος έγινε ιερέυς και είναι αναγεννησιακής τεχνοτροπίας. Τον επιτάφιο δώρισε ο Νεοχωρίτης Ματθαίος Ζαμπίκος από την Κωνσταντινούπολη και είναι άριστης ποιότητας. Περίπου το 1875 μετονομάστηκε και το χωριό από Νεοχώριον της Κωστριάδος σε Νεοχώριον Τυμφρηστού.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Λίγο πρωύτερα από το 1775, κάποιοι Νεοχωρίτες από την Κωνσταντινούπολη ονόματι Ευάγγελος Χρίστου Μιχιώτης, έχτισε ιδίους δαπάνους, το ναό της Αγίας Παρασκευής. Η αιτία ήτο διότι σώθηκε από κάποιον κίνδυνο και τον αφιέρωσε στη μνήμη της γυναίκας του και της κόρης του Παρασκευής. Εκεί μεταφέρθηκε το τέμπλο από τον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αυτόν δηλαδή που κατεδαφίστηκε αφού σμικρύνθηκε. Το έτος που χτίστηκε ο ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, το 1875, μεταφέρθηκε το νεκροταφείο από εκεί που ήταν, κοντά στο ναό, απέναντι από το χωριό, εκεί που είναι τώρα.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ- ΝΕΚΡΟΤΑΦΙΑΚΟΣ

Στην τοποθεσία που μεταφέρθηκε το νεκροταφείο, χτίστηκε ο ναός του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου ταυτοχρόνως.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ, ΠΑΛΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ

Σε υψόμετρο 1200 μέτρα πρωτοχτίστηκε το 1241 ναός του Προφήτη Ηλία όπως μας πληροφορούσε επιγραφή στο υπέρθερο που χάθηκε. Είναι άγνωστο πότε κατέρρευσε. Μια άλλη επιγραφή μας λέει, ότι ξαναχτίστηκε το 1856, χαμένη και αυτή η επιγραφή και άγνωστο πότε κατέρρευσε.

Ο ΝΕΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ

Το έτος 1926-27, ο Νεοχωρίτης Αλέκος Τσιολόπουλος, που είχε εργαστεί στην Αμερική, με έξοδα δικά του και έρανο που έκανε, έχτισε τον Ιερό Ναό και ξεκίνησε το μεγάλο πανηγύρι.

Ο ναός αυτός, λόγω του υψομέτρου και της κακοκαιρίας, κατέρρευσε και αμέσως έσπευσε ο παπα- Βύρων Κουτάς το έτος 1958 και τον έχτισε γερό με μετέον, όπως είναι σήμερα.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Το 1838 εφημέριος ήταν ένας ονόματι Γρηγόριος. Το 1845 περίπου, εφημέριος ήταν ο ιερομόναχος και δάσκαλος Ιγνάτιος Ζήσης, ο οποίος διετέλεσε και μοναχός στην Ιερά Μονή Προυσού και έγραψε ποίημα για την Μονή.

Τον διαδέχτηκε μέχρι το 1875 ο Ιωάννης Φράγγος που από το οφίκιο που έλαβε από τον δεσπότη άλλαξε το όνομα και λεγόταν Σακελλάρης. Συμπεραίνω ότι από τον Ιγνάτιο Ζήση έμαθαν καλή ψαλμωδία οι Νεοχωρίτες ψάλτες. Τον Ιωάννη Φράγγο, διαδέχτηκε ο γιος του Νικόλαος και ο γαμπρός του Στυλιανός Κουτάς. Αυτοί εφημέρευσαν μαζί και ένα απόγευμα μάλωσαν και έβαλαν φωτιά στα γένια τους με τα κεριά που κρατούσαν. Έκτοτε χάνεται ο παπα- Στυλιανός -ή έφυγε από το Νεοχώρι ή ήταν μεγάλος και πέθανε.

Ο παπα- Νικόλαος Σακελλάρης εφημέρευσε μέχρι το 1906, τον διαδέχτηκε ο παπα- Ματθαίος Καραγιώργος από το 1906 μέχρι το 1933. Το πρώτο παιδί που βάφτισε ήταν ο Κώστας Κρέτσης. Από το 1936 μέχρι το 1969 εφημέριος ήταν ο παπα- Βύρων Κουτάς. Από το 1969 μέχρι το 2012 ήταν ο παπα-Σεραφείμ Ράμμος. Τώρα εφημέριος είναι ο παπα- Ευάγγελος Γιαννουσιάς, κάτοικος Μερκάδος και εφημερεύει και στο Μεγάλο Κάψι.